

VECKOBLADET

Nr 32 i webbform

071109

Om SD i Trelleborg

Sten Henriksson har i två läsvärda artiklar behandlat Sverigedemokraterna och tagit upp orsaker till deras framgångar och tankar om hur man kan bemöta dem. Anknytningen till Herman Schmidts 1:a majtal i Trelleborg i år och efterlysningen av synpunkter från dem som mött SD i parlamentariska församlingar gör att jag lämnar denna lilla bild från Trelleborg.

SD kom in i Trelleborgs kommunfullmäktige år 2002 och erhöll 2 av 51 mandat. Jag blev överraskad av deras framgång vid det tillfället. Deras valrörelse var, åtminstone via traditionella kanaler, i princip obefintlig. Vi visste att de ställde upp och diskuterade hur vi skulle bemöta dem, men de syntes aldrig och det fanns t ex inga insändare att bemöta. Vi valde då att inte själva angripa dem den vägen med tanken, rätt eller fel, att vi därigenom snarast hade varit dem till hjälp. Lokaltidningen försökte göra en intervju med en av toppkandidaterna men tvingades avstå från publicering eftersom det inte gick att hitta frågor som denne kunde ge ett svar på.

Stor koalition

SD:s två mandat hade kunnat ge dem en vågmästarroll, men S och M gjorde upp om att samregera. Som kuriosum må nämnas att kommunalrådet Egil Ahl beskrev M som det parti som stod S närmast och ett alternativ S+V+Mp (som också hade gett egen majoritet) prövades exempelvis inte.

De första åren yttrade sig SD nästan aldrig och det var inte ovanligt att en eller båda ledamöterna uteblev. De hade inga nämndsplatser och krävde inte heller detta då dessa tilldelades (däremot krävde man insynsplatser något år senare). SD lämnade in ett antal motioner (flera av dem var centralt producerade) men ofta var det inte frågor som fullmäktige beslutade om och till SD:s heder ska sägas att de ibland insåg detta och flera gånger röstade emot sina egna förslag. Man skulle kunna beteckna SD som tafatta, passiva och okunniga. Eller också var det precis tvärtom! Målet med motionerna var säkert inte att vinna gehör i fullmäktige utan snarare att ange en politisk position och då spelade det ingen roll att det inte alltid rörde sig om kommunala frågor.

Passivt parti med våldsdömda företrädare

Det vore lätt att tro att ett parti som hade varit passivt under mandatperioden skulle tappa väljare. Ett parti där två av fyra personer i fullmäktigegruppen avslöjas som dömda för våldsbrott skulle kunna ha problem med sin trovärdighet. Valresultatet 2006 blev att SD gick från två till sju mandat. Väljarna är inte okunniga och säkert inte oinformerade, men fattar kanske sina beslut utifrån andra kriterier.

Koalitionen "M/S Trelleborg" rörde nog till den politiska kartan. Eftersom SD var det enda partiet som stod utan nämndsplatser kunde de dels hävda att de behandlades ojuste av övriga partier och dels försöka framställa sig som det parti som företrädde "den lilla människan" i motsats till det politiska etablissemanget, som då blev alla övriga partier oavsett om de tillhörde majoriteten eller oppositionen. Trots att SD nu efter valet 2006 är det tredje största partiet, med plats i alla nämnder, fortsätter man på samma tema. Men nu handlar det t ex om

insynsplatser i presidierna och att man vill avsätta en nämndsordförande för att man inte har fått tillräcklig information.

Temat i politiken har mycket handlat om invandrare och omöjligheten, som de ser det, att blanda kulturer. Det finns dock andra förslag och på senare tid har det kommit lite mer av den varan, t ex att pensionärerna ska kunna åka buss gratis (så som redan sker i några andra kommuner). Sydsvenskan hade en bra artikel den 13 augusti där man beskrev SD i Trelleborg som ett parti som var emot det mesta. Avslöjande var när SD-representanten blev svarslös när reportern frågade vad de som parti egentligen var för.

Vad man kan göra

I takt med SD framgångar har Vänsterpartiet Trelleborg successivt minskat för att i valet 2006 försvinna ut ur fullmäktige, men jag ska trots det avsluta helt kort med hur man skulle kunna bemöta dem. Kritiken mot SD:s bakgrund ur och idémässiga koppling till nazismen är befogad men försvåras av vänsterpartiets lednings vacklande hållning vad gäller kommunismen. Självklart måste SD nationalistiska och rasistiska grundsyn kritiseras, men SD måste också angripas när det gäller andra politikområden, där instämmer jag helt i det som Herman Schmid tog upp i sitt tal och som Sten Henriksson knyter an till. I några artiklar i lokalpressen har vi nyligen fört just en sådan debatt med SD (våra inlägg finns att läsa på www.vansterpartiet.se/trelleborg daterade 2007-09-10, 09-25 och 10-11). I artiklarna försökte vi just visa på tomheten i SD:s budskap. De två första inläggen blev besvarade, men svaren var av den karaktären att de snarast gav understöd åt våra argument. Det är alltså en debatt som vi har initierat och haft initiativet i och jag tror att det kan vara ett sätt att bemöta SD.
Mats Sjölin, Vänsterpartiet Trelleborg

Tids nog får man cykla

Den senaste (?) rapporten om klimatkrisens effekter, författad på KTH, understryker behovet av livsstilsförändringar och betonar särskilt cyklingens roll. Med investeringar på en halv miljard kunde cyklandet närma sej dansk nivå. Störst nytta gör enligt rapporten satsningar i medelstora städer, såna som Lund.

Lund har bland annat sen länge en intresseförening för cyklister, Lunds fot & cykelfolk, som har samlat på sej mycket kunskaper och åsikter om det lokala cyklandet och dess förutsättningar. Under förra mandatperioden tog föreningen kontakt med Tekniska nämnden och fick träffa representanter för de tre rödgröna partierna där, inklusive ordföranden, själv ivrig cyklist. Om mötet ledde till några konkreta åtgärder ska vara osagt, men den sortens kontakter är säkert nyttiga för politikerna.

Efter det kommunala maktskiftet har fot- och cykelfolket sökt kontakt med den nya ledningen i nämnden. Trots påstötning har emellertid inte ordföranden (Tomas Avenborg, m) reagerat på framstöten.

Vi har väl alla sjungit den populära snapsvisan som slutar med raderna:

Vad tjänar att hyckla?

Tids nog får man cykla.

Efter oss syndafloden, sa på samma tema en gammal fransk kung, och så tänker nog ledande borgerliga politiker i Lund.

Gr

Fakta och funderingar kring SD

Mycket skrivs idag i VB om Sverigedemokraterna så kanske det kan vara på sin plats att titta lite på vad de själva gör och berättar på sina egna sidor (<http://www.sverigedemokraterna.net> och <http://www.sdkuriren.se>). Att studera motståndaren är aldrig fel varken när det gäller politik eller fotboll. Vad är det då man hittar hemma hos SD?

Låt oss börja med själva hemsidan:

Bredvid några nyhetsnotiser så kan man hitta följande budskap:

Sverigevänliga åsikter

- » Krafttag mot brottsligheten
- » Trygg och meningsfull ålderdom
- » Ansvarsfull invandringspolitik
- » Slå vakt om familjen
- » Trygghet genom tillväxt
- » Värdig vård för alla
- » Trygg och kunskapsinriktad skola
- » Ett fullgott djurskydd
- » Låt Sverige förbli Sverige!

Om man tycker att ovanstående blir lite mycket eller som man säger själva "man behöver inte vara raketforskare" så kan man ta till sig ett lite enklare budskap under rubriken "Enkel matematik" om man följer [länken](#). Vill du spara dessa visdomsord inför evigheten så finns även kampanjen som [pdf-fil](#).

SD Kuriren

Om man går till deras egen tidning SD Kuriren så är *dagens huvudrubrik*:

"Fortsatta muslimska kravaller i Amsterdam – det nya Europa tar form

Stadsdelen Slotervaart i Amsterdam, härjades även i helgen av omfattande kravaller, med bland annat stenkastning, brända bilar och angripna poliser. Bakom kravallerna står muslimska ungdomar med rötter i Marocko."

Nästa rubrik är:

"Social(o)demokrat dömd för valfusk

Social(o)demokraten och kommunfullmäktigeledamoten i Surahammar, Monica Rydin, dömdes i dag av Västmanlands tingsrätt till 70 dagsböter (totalt 2 550 kronor) för "otillbörligt verkande vid röstning". Tingsrätten skriver i sin dom att de anser att följderna av Rydins agerande i sig är så allvarliga att ett fängelsestraff är motiverat."

Tydlig bild

En kort men ganska avslöjande bild av det tankegods och förhoppningar som SD har idag. Visst, det finns mer och utdrag är aldrig helt rättvisande men jag tycker det räcker! Läs hela deras parti- och handlingsprogram själv om ni gitter.

Efter dessa studier av deras eget material och läsning i bl a VB om vad SD gör och står för och inte minst om hur man skall bemöta dom så hittar jag vad som skulle kunna kallas alla fascistprogramms moder på nätet.

[The 25 point Program of the National- sozialistische Deutsche Arbeiterpartei](#) (NSDAP), proclaimed by Adolf Hitler in Munich on February 25, 1920.

Läs, jämför och begrunda. Om jag eller någon av läsarna kommer fram till något intressant så kan vi väl meddela varandra, gärna här i VB:s spalter.

Göran Persson

”Lämna tillbaka makten till folket”

”Min far tålde inte att ha nån över sig. När jag var barn bodde vi i Oskarshamn och han var arbetare där. Han var en sorts individuell anarkist, även om han inte kallade sej så. Han ville vara fri från kollektivet. Vi barn var alltid rädda att polisen skulle komma och ta oss. Jag tror det finns många såna som han i Sverige. Vi behöver en social ekonomi som tar vara på deras insatser.”

Ungefär så uttryckte sig Carin Högstedt spontant i sitt svar på en publikfråga om den offentliga sektorns ordinarie regelsystem och organisationer i samtalet efter den föreläsning om social ekonomi, som ägde rum i onsdags i Demokratisk vänsters arrangemang. Hon sa också att hon egentligen velat att föreläsningen skulle ha haft den rubrik som vi använt ovan.

Barmhärtig entreprenör

Vad är social ekonomi? Den officiella svenska definitionen (som regeringskansliet utarbetat!) lyder på följande sätt:

”Med social ekonomi avses organiserade verksamheter som primärt har samhällliga ändamål, bygger på demokratiska värderingar och är organiserade fristående från den offentliga sektorn. Dessa sociala och ekonomiska verksamheter bedrivs huvudsakligen i föreningar, kooperativ, stiftelser och liknande sammanslutningar. Verksamheten inom den sociala ekonomin har allmännyttan eller medlemsnytta, inte vinstintresse, som främsta drivkraft.”

Karl Palmås bok ”Den barmhärtige entreprenören” tecknar en teoretisk bakgrund till begreppet social ekonomi.

Man får Robert Putnams begrepp socialt kapital i tankarna. Det berör delvis samma verklighet, men Putnam behandlar snarast demokratins förutsättningar medan Palmås är inriktad på den ekonomiska nytta som den sociala ekonomin kan producera genom arbetsförmedling, kooperativ företagsamhet och social service.

Kvinnojurer är social ekonomi

Putnam är för resten lämplig att referera till i de aktuella diskussionerna om skattemoral och svartarbete som ju innebär en fruktansvärd förödelse av socialt kapital inte bara för moderata politiker.

Carin Högstedt analyserar samhället som bestående av tre sektorer: det privata näringslivet, den offentliga sektorn och den sociala ekonomin.

Nästan hälften av alla svenskar ingår på ett eller annat sätt i den sociala ekonomin. Växjö kommun har formulerat en policy för den lokala sociala ekonomin. Den är bland annat inriktad på att öka integrationen i arbetslivet för människor, ofta invandrare, som står utanför ordinarie arbetsmarknad. Carin, som är kommunalråd i Växjö, v, är ansvarig för social ekonomi och landsbygdsutveckling.

Kvinnojourerna utgör ett klockrent typexempel på social ekonomi, sa hon. De fyller en lucka i offentlig sektor genom att ta emot kvinnor som av olika skäl inte vill komma i kontakt med den, t ex misshandlade invandrarkvinnor. Kvinnojouren i Växjö utför et viktigt arbete.

Den efterföljande diskussionen handlade mycket om gränsen mellan offentlig och den sociala ekonomin? Hur fria från den offentliga sektorn är verksamheter som helt eller delvis finansieras offentligt?

Carin pekade på den strikta könsuppdelningen i det svenska samhället: Männerna finns inom privat sektor, nästan alla kvinnor inom offentlig. Det begränsar bland annat tillgången till arbetsgivare för kvinnorna och ger ett sämre utgångsläge i löneförhandlingarna. Kanske tillgång till andra arbetsgivare inom t ex vården är nödvändiga för att öka kvinnornas valmöjligheter.

Demokratisk vänster fortsätter sin mötesserie med en tredje kvinna efter Karin Svensson-Smith och Carin Högestedt. Det blir en föreläsning om feminism och vänsterpolitik av Tiina Rosenberg tisdagen den 27 november.

Gunnar Stensson

Skolpolitiken bakom kulisserna

Efter att ha hejat på ett par skådespelare i Lilla teatern, Stortorget 1, smet jag in i hissen, där jag stötte Louise Rehn-Winsborg, min efterträdare som utbildningsnämndens ordförande. ”Vi får inte bli för hjärtliga,” säger hon avvisande. (Hon var min föregångare 1998 till 2002.) Vi är båda på väg till Utbildningsnämndens presskonferens, jag som vb-reporter, hon som politiker.

Efter en stund anslöt först Sydsvenskans Ingrid Nathell, och sedan, andfådd och svettig, fem minuter för sent som vanligt, Joakim Stierna från Skånskan.

Föredragande var Sten-Bertil Olsson, utbildningschefen (röda kinder, svart hår och skägg, något grånat, mörka ögon, entusiast). En övertalare.

Hur ska Katedralskolans överväldigande lokalproblem lösas?

Elevantalet kulminerar i år och nästa år. En beslutad (och nödvändig) tillbyggnad ovanpå biblioteket som jag var med om att få in på investeringsplanen 2006 har överklagats och dröjer under överskådlig tid.

Lärare och elever vill att alla paralleller ska stanna. Handels- och administrationsprogrammets elever agerade i samband med valet och fick löften från flera partier att de skulle få bli kvar på Katte. Kattes elevkår kräver, att de ska vara kvar liksom alla paralleller av alla andra program på skolan, om de och lärarna får bestämma. En omöjlig lokalsituation inför nästa läsår, egentligen redan nu.

Demonstrationer och andra uppmuntrande meningsyttringar blockerade i samband med förra nämndssammanträdet för en månad sedan trappor och korridorer i utbildningskansliet.

(”Det är för lite kläm i lundagymnasisterna! Varför kidnappade dom dej inte?” frågade Ingrid Nathell Sten-Bertil. ”Så kunde dom med dej som gisslan fått igenom sina krav.”)

En orsak till trängseln på Katte – men inte den enda – är Internationella skolan, som förlades dit eftersom IB-programmet finns där och som snabbt blev en överväldigande succé med hundra procent fler studerande än prognosticerat. Att den ligger där beror på att den är en integrerande del av IB-programmet.

Eleverna är barn till internationella experter på Blocket, i spetsindustrierna eller på universitetet, folk som vistas med sina familjer i Lund under kanske ett par år och sedan drar vidare till Vancouver eller Tokyo eller New Delhi och vill ha samma sorts utbildning för sina barn, var de än befinner sig.

Att de blir fler beror på att de verksamheter som behöver dem expanderar snabbt i stan. Vad händer om ESS hamnar i Lund? insköt jag. Då måste vi bygga nytt, sa Sten-Bertil.

Gymnasiestriden

En lösning av lokalproblemen skulle vara att utöver Handelsprogrammet flytta en eller ett par samhälls- eller naturkunskapsklasser, exempelvis till Vipeholm.

Mot alla sådana lösningar har Kattes lärare protesterat i de kraftigaste ordalag, både i inlagor till nämnden, till enskilda ledamöter och i insändare. De och eleverna bildar en enad front. ”Det skulle göra Katedralskolan till ett småstadsgymnasium. Vi kan inte ge det utbud av val som vi har idag. Skäms politiker, som vill utarma den finaste skolan i stan!” (Ordet småstadsgymnasium är retoriskt centralt.) Underförstått finns här en udd mot såväl Internationella skolan som mot stans andra gymnasier.

Dock har Katte-retoriken retat upp de andra gymnasieskolorna, vilket jag inte till fullo blev varse förrän jag läste deras inlagor häromdagen. ”Spyken har stans rikaste och bästa språkundervisning, och vi är ett mindre gymnasium med färre paralleller än Katte. Påstå inte att det automatiskt leder till minskade valmöjligheter! Det handlar om organisation och engagemang,” påpekar Spyken syrligt i en inlaga.

Störst är indignationen förstås på Vipan. ”Vi kan mycket väl ta emot både Handelsprogrammet och andra program. Vi har de valmöjligheter som krävs, både språkval och matte och samhälle och dessutom har vi plats. Fortsätter ni att snacka skit om oss så är det bättre att ni lägger ner oss.” Polhemsskolans reaktion är mer avspänd. Den har utpekats som en möjlighet att bereda rum för Handelsprogrammet eller andra klasser som nästa läsår inte ryms på Katte. ”Men vi är stans största gymnasium med mer än 2000 elever nästa år. Kanske det skulle gå att plocka in ett par klasser till. Men det är redan för trångt i matsal och i gympan. För resten kanske Handelsprogrammet avskaffas när gymnasiereformen genomförs. Då ska man inte flytta det”

En lösning?

Hur tänker sig nu Sten-Bertil att denna ekvation ska lösas? Han är mycket angelägen att Ingrid Nathell och Joakim Stierna ska skriva riktigt och som han säger. ”Alla våra gymnasieskolor är likvärdiga. Utbildningskansliet föreslår en lösning som utgår från elevperspektivet. De klasser på Handelsprogrammet som nu finns på Katte ska få stanna kvar och fullfölja sin utbildning. Men de som startar sin utbildning från och med nästa läsår ska vara på Vipan.” (Hur går det för personalen, de blir tvungna att pendla mellan skolorna? påpekar jag).

”Det här är den bästa lösningen ur elevperspektivet! inskräper Sten-Bertil. Ur ett verksamhetsperspektiv hade det varit mer effektivt att flytta hela programmet på en gång som vi gjorde med medieprogrammet.” ”Men det löser inte hela problemet med trängseln,” menar Joakim. ”Det blir trångt,” medger Sten-Bertil. ”Men allt pekar på att vi får färre elever 2009, en minskning med 400.” ”Om inte inflyttningen kullkastar prognosen,” säger Ingrid. ”Hur blir nu beslutet?” ”Jag vill inte uttala mig,” säger Louise. ”Vi har gruppmöte ikväll och det har oppositionen också.”

”Men ni har ju majoritet,” säger Joakim. Efter presskonferensen rusar han genast ner till Katte och fiskar upp ett par missnöjesyttringar från Handelsprogrammets elever och lärare.

En gissning på måndagskvällen

Just nu, när jag sitter här och skriver klockan kvart i sex på måndagen, pågår både allianspartiernas och oppositionens gruppmöten i skilda rum i huset på Stortorget 1. Min gissning är att majoritetspartierna enas om kansliets förslag.

Oppositionspartiernas ställningstaganden är svårare att gissa. Mp ansluter sig kanske till majoriteten och möjligen också s. Olof Norborg ser nog till att v håller fast vid sin sänklinje och

kräver att Internationella skolan ska flyttas från Katte och placeras på någon grundskola.

Ingrid Nathell och Joakim Stierna kommer att kontakta allianspartierna efter gruppmötena i kväll och redovisa deras ställningstaganden i pressen redan i morgon, tisdag. Sedan har de berörda – och det är alla gymnasieskolorna, lärare som elever - chansen att reagera fram till klockan 18 på tisdag, då beslutet ska fattas.

Utgången

Och nu är det tisdag. Jag ser att Joakim fått in ett par foton på missnöjda elever i Skånskan. Sydsvenskan toppar förstasidan med nyheten att allianspartierna kommer att flytta Handelsprogrammet till Vipan med början nästa år. De som finns på Katte nu får stanna.

Så kommer onsdagen med korta notiser. Sydsvenskan bekräftar liksom Skånskan att beslutet blev det förutsagda. Några aktioner nämns inte.

Som väntat reserverar sig v. Olof Norborg vill att Internationella skolan ska flytta till en grundskola. Det är en särlinje som ingen ställer upp på.

Mattias Olsson och s-gruppen reserverar sig också. De vill att fler baracker ska ställas på Kattes gård för att eleverna ska rymmas. Händerna är tvådda.

Mp var över huvud taget inte med på sammanträdet

Elevantalet på Katte minskar alltså med ett par klasser i höst. Handels hamnar på Vipan. Det är besked som kommer lämnas på den samlade gymnasieinformationen på fredag och på gymnasiernas presentationer nästa vecka.

Kanske kommer skrivelser och insändarreaktioner. Problemen kvarstår länge än.

Gunnar Stensson

Möte med näringslivet

LTH-studenterna har i veckan haft sina arbetsmarknadsdagar och då fick man chansen att gå på lunchföredrag. Den tog jag förstås, för vad kan väl vara viktigare än kontakten med produktivkrafterna?

Vem vill bli miljonär?

Först hörde jag på Johan Staël von Holstein, den jämte Jonas Birgersson mest kände IT-gurun under IT-bubblans år på slutet av 1990-talet. Det gick inte så bra för någon av dem när bubblan sprack sommaren 2000, men det rena armodet tycks de ha klarat sig från. Staël von Holstein (hädanefter SvH) gav ut en bok som hette "Ingen kan stoppa oss nu", men där hade han alltså fel. När man lyssnar på Birgersson låter det närmast som om han gått marxistisk grundkurs och tagit fasta på avsnitten om historiens vingslag och den tekniska utvecklingens tvingande kraft. Med SvH handlar det om något annat: den oerhörda lyckan i att vara entreprenör och bli riktigt rik och det hat han känner mot det socialistiska förtrycket i det svenska samhället. SvH startade sin karriär på Kinnevik hos Stenbeck och gick sen vidare till sin stora skapelse Icon Media Lab. Det existerar faktiskt än i mindre skala och fortsätter att göra webbplatser, men SvH själv blev kickad. Nu har han satt igång ett företag som heter IQube, som ska försörja sig på att sätta igång företag.

SvH gjorde sig tidigt känd för sina groteska uttalanden och sitt sossehat, men jag trodde det hade gått över nu när han blivit lite äldre. Så är det inte kan jag meddela: det är samma stil. Jag tror att det är en del av hans image som estradör som han inte kan undvara. Han beskriver sina framgångar och sina bakslag ("från noll till sex miljarder och sen till noll igen"), sina svårigheter (ordblindhet). Sen plockar in lite gamla dygder (det är bra att arbeta), några självklarheter (det är bra om de som kan uppfinna har kontakt med dem som kan finansiera och sälja) och några färgstarka affärshistorier ("vem kunde tro att man kunde sälja 20 miljoner slaomstavar till tanter som vill ut och gå"). Dessemellan talar han om hur

entreprenören är förföljd och missaktad i Sverige, hur viktigt det är att vilja bli rik, nej jävligt rik, och om hur socialdemokraterna har berövat det svenska folket all kraft och förmåga. ”Det är inte arbetarna som har byggt upp landet, det är entreprenörerna.” Han gör allt med ett rikligt antal svordomar och med ständiga frågor till publiken: ”Hand upp alla ni som tror att det viktigaste är att vara smart i huvudet” ”Ni har fel, det är viktigare att kunna sälja.” Livets definitiva mening och lycka är att få ratta en Ferrari.

Behållningen, nja, det var nog mest att få höra SvH:s fina Halmstaddialekt. Han är uppväxt i den trakten.

En riktig ingenjör

Då var Martin Gren från Axis något helt annat. Han är E-ingenjör från LTH, en teknolog av den klassiska och dessvärre utdöende sort som älskar att bygga små apparater. Det gjorde han redan i gymnasiet och statade med en kompis en liten firma som byggde en diavildväxlare styrd av en kassettbandspelare. Fina grejer, om än ingen kommersiell succé. Lyftet kom när han i början av 1980-talet konstruerade en printserver till IBM PC-nät. En skrivare till ett sådant nät kostade då 50,000. Men det fanns andra skrivare som bara kostade 10,000 och då kunde Axis sälja en printserver för dem till 20,000 och kunden tjänade ändå 20,000. Printservern gick som smör i solen fram till andra halvan av 90-talet när också PC-datorer började använda sig av Ethernet och det blev enklare att dela skrivare. Då tog i stället nätkamerorna över som Axis huvudprodukt, små övervakningskameror som sitter lite överallt. De är hopbyggda med en processor och skickar sina bilder digitalt. Alltså: man behöver inte en hel dator för det, bara Axis apparat som skickar bilderna med Internet-protokoll. Det är det som är finessen: av världens övervakningskameror är det ännu bara 15 procent som kör digitalt, de andra måste ha dyr koaxialkabel. Axis är marknadsledande och har så där 40-50 procent av världsmarknaden för nätkameror. Det är en marknad som växer med 40 % per år och som beräknas göra det under de tio närmsta åren. Där kan man tala om lysande utsikter.

Gott företagsklimat

Det sa inte Gren, men en förutsättning för att Axis skulle kunna bli vad det är är nog Lars Philipson och hans tidiga kurser i digitalteknik på LTH där teknologerna fick lära sig konstruera små specialprocessorer. Hur som helst var Gren nöjd med hur det var att starta och driva företag i Sverige, t.ex. med de låga bolagsskatterna. Inget sossehat där alltså. Problem då? Nja, han verkade inte helt nöjd med att ha tvingats börsnotera Axis (250 anställda i Lund) och alltså inte ha det som enskilt bolag som IKEA och Tetrapak. Det är helt enkelt dyrt och tidsödande att vara beroende av börser. Han hade också en del varningar för riskkapitalister och affärsänglar. Vad som drev honom: pengar, lusten att köra Ferrari? Nej, han bara tyckte det var kul att konstruera grejer och bygga ett företag på det. Jag hade på tungan att fråga om det var så lustigt att vara en spjutspets i det framväxande övervakningssamhället, men vem är väl jag att förstöra den goda stämningen efter ett i allt väsentligt sympatiskt föredrag.

Het marknad

I övrigt är det bara att notera hur het marknaden är för tekniker. ARKAD som teknologernas arbetskraftsmässa heter hade i år över 300 utställare som alltså ville ha kontakt med tekniker/naturvetare. Det trista är att det finns en svacka i rekryteringen till NA-linjer på gymnasiet och att det alltså inte kommer ut tillräckligt med folk för att fylla utbildningarna. Du tjänar dubbelt så mycket och du förstår och kan påverka det moderna samhället mycket mer om du blir civilingenjör än om du blir humanist, men det räcker tydligen inte. Våra egna barn vill hellre bli stylist eller teologer. Jag tror det är något fel på det sätt på vilket vi lär ut saker inom teknik och naturvetenskap men det får jag reda ut någon annan gång.

Sten H